



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 111/22
22.2.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Наде Хаџи-Перић, председника већа, Зорана Ђорђевића и Драгана Милошевића, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела прикривање из члана 221 став 1 у вези члана 33 КЗ и др, одлучујући о жалби окривљеног АА, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву Кв.бр. 547/21 од 04.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Панчеву Кв.бр. 547/21 од 04.01.2022. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Кв.бр. 547/21 од 04.01.2022. године усвојен је захтев окривљеног АА за изрицање јединствене казне од 09.11.2021. године, па су преиначене само упогледу одлуке о казни правноснажна пресуда Основног суда у Панчеву К.бр. 388/18 од 27.05.2019. године правноснажна дана 21.08.2019. године и пресуда Основног суда у Панчеву Кв.бр. 111/20 од 21.05.2020. године, правноснажна дана 04.06.2020. године и то тако што су узете као утврђене казна затвора у трајању од 6 месеци по пресуди Основног суда у Панчеву К.бр. 388/18 од 27.05.2019. године правноснажна дана 21.08.2019. године и јединствена казна затвора у трајању од 1 године (у коју казну је урачунато време проведено у притвору у периоду од 12.04.2019. године до 28.05.2019. године, као и време проведено на издржавању казне затвора почев од 06.12.2019. године до 06.04.2020. године, по пресуди Основног суда у Панчеву К.бр. 404/19 од 28.05.2019. године), а по пресуди Основног суда у Панчеву Кв.бр. 111/20 од 21.05.2020. године, правноснажне дана 04.06.2020. године. За овим је првостепени суд окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1

године и 5 пет месеци у коју казну је урачунато време које је окривљени провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К.бр. 388/18 од 27.05.2019. године, правноснажна дана 21.08.2019. године почев од 20.09.2021. године, па надаље. У осталим деловима наведене правноснажне пресуде су остале неизмењене.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио окривљени АА, без навођења законског основа побијања ожалбене пресуде, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и другачије одлучи у погледу изрицања јединствене казне затвора.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 124/22 од 08.02.2022.године године предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу окривљеног АА и пресуду Основног суда у Панчеву Кв.бр. 547/21 од 04.01.2022. године потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

- Жалба је неоснована.

Правилно је првостепени суд нашао да су у конкретном случају испуњени законски услови предвиђени одредбом члана 552 став 1 ЗКП да се окривљеном у поступку за изрицање јединствене казне затвора преиначе раније пресуде у погледу одлуке о казни, имајући у виду да је према стању у списима предмета пред Основним судом у Панчеву вођен поступак за изрицање јединствене казне затвора према окривљеном АА Кв.бр.111/20 за кривична дела која је извршио пре него што је започео издржавање казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К.бр.388/18 од 27.05.2019. године, правноснажне дана 21.08.2019. године, као ранијој осуди, коју казну затвора у трајању од 6 месеци је окривљени започео да издржава дана 20.09.2021. године, док је кривична дела за која је осуђен пресудама Основног суда у Панчеву К.бр.404/19 од 28.05.2019. године и К.бр.405/19 од 24.05.2019. године извршио у временском интервалу од 10.02.2017. године до 15.02.2017. године, односно 01.05.2017. године (обе пресуде су обухваћене пресудом Основног суда у Панчеву Кв.бр.111/20 од 21.05.2020. године, правноснажне дана 04.06.2020. године).

Приликом одмеравања јединствене казне, правилно је првостепени суд узео у обзир све чињенице и околности које су цењене у поступцима одмеравања казни из наведених правноснажних пресуда и окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 5 месеци, у коју казну је урачунато време које је окривљени провео на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву К.бр.388/18 од 27.05.2019. године, правноснажне дана 21.08.2019. године и то почев од 20.09.2021. године, па надаље.

У изјављеној жалби окривљени АА наводи да му је првостепеном пресудом мало умањена казна, као и да је суду објаснио да није имао намеру да присвоји новац и да је са оштећеном у ванбрачној заједници, о чему је приложио доказе и да је већину новца вратио, о чему такође има доказа, те наводи надаље да је предмет био чист неспоразум, јер тада није имао новац да оштећеној врати, из којих разлога је подигнута оптужница.

Међутим, овакви жалбени наводи окривљеног АА су без утицаја на доношења другачије одлуке, имајући у виду да је првостепени суд одмеравајући висину казне окривљеном АА правилно имао у виду потребу постизања сврхе кажњавања, предвиђену одредбом члана 4 и 42 КЗ, па је прихватајући оцену олакшавајућих и отежавајућих околности које су дате у напред наведеним правноснажним пресудама на основу одредбе члана 54 КЗ, те полазећи од изречених казни затвора као утврђених, на основу одредби члана 60 и 62 КЗ те одредбе члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП окривљеном АА изрекао јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 5 месеци, уз урачунавање времена које је окривљени провео на издржавању казне затвора, у смислу члана 63 КЗ.

Имајући у виду да изјављеном жалбом АА није доведена у питање правилност и законитост ожалбене пресуде, то је Апелациони суд у Београду жалбу окривљеног оценио као неосновану и на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић,с.р.

Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић